

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Нагорної Марини Валеріївни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 128, частини третьої статті 175 Господарського кодексу України, частини четвертої статті 267, частини шостої статті 762 Цивільного кодексу України, частини другої статті 17 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“

м. К и ї в
26 березня 2014 року
№ 40-у/2014

Справа № 2-37/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича – доповідача,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Нагорної Марини Валеріївни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 128, частини третьої статті 175 Господарського кодексу України (далі – ГК України), частини четвертої статті 267, частини шостої статті 762 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), частини другої статті 17

Закону України „Про оренду державного та комунального майна“ від 10 квітня 1992 року № 2269–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 30, ст. 416) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С.Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянка Нагорна М.В. – звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 128, частини третьої статті 175 ГК України, частини четвертої статті 267, частини шостої статті 762 ЦК України, частини другої статті 17 Закону в аспекті таких питань:

„– як може за загальним правилом громадянин-підприємець (тобто суб'єкт господарювання) відповідати за своїми зобов'язаннями після припинення своєї підприємницької діяльності, якщо він вже не є суб'єктом господарювання;

– чи необхідно подавати заяву про застосування спливу позовної давності вдруге під час розгляду справи апеляційним судом та чи повинен суд апеляційної інстанції відмовити в позові, якщо в матеріалах справи є заява про застосування спливу позовної давності, подана стороною до прийняття рішення судом першої інстанції;

– чи може бути віднесено до обставин, через які майно не може бути використано для здійснення підприємницької діяльності (наприклад, торгівлі квітами), факт незабезпечення орендодавцем законного функціонування такого об'єкта (неукладення договору оренди земельної ділянки, неотримання необхідних дозволів та погоджень), якщо саме на орендодавця покладено такий обов'язок на підставі розпоряджень Київської міської державної адміністрації;

– чи необхідно орендарю доводити існування або відсутність інших фактичних обставин, якщо факт незаконності розміщення об'єкта оренди, що є передумовою його використання, не заперечується самим орендарем“.

На думку Нагорної М.В., суди України неоднозначно застосовують положення частини другої статті 128, частини третьої статті 175 ГК України, частини четвертої статті 267, частини шостої статті 762 ЦК України, частини другої статті 17 Закону, що призвело, до порушення її конституційних прав і свобод.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 19 лютого 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до статей 147, 150 Основного Закону України до повноважень Конституційного Суду України належать питання, які йому підвідомчі, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Зміст конституційного звернення та поставлені у ньому питання дають підстави для висновку, що автор клопотання просить не витлумачити вказані норми ГК України, ЦК України та Закону, а надати консультацію щодо їх правозастосування при стягненні заборгованості за договором оренди. Проте надання консультацій чи роз'яснень не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Нагорної Марини Валеріївни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 128, частини третьої статті 175 Господарського кодексу України, частини четвертої статті 267, частини шостої статті 762 Цивільного кодексу України, частини другої статті 17 Закону України „Про оренду державного та комунального майна“ від 10 квітня 1992 року № 2269–ХІІ з наступними змінами на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ